

LAİKLİK, DİYANET, ANAYASA...

D.Mehmet Dođan

06 Haziran 2012 00:25

Türkiye için önce [diyanet] vardı, sonra [anayasa] ve nihayet [laiklik].

Bu zamansırası (kronoloji) önemli... Tarihen [diyanet] önce geliyor. Daha önemlisi [diyanet]in öncesinde de [din] var.

Millî Mücadele Meclisi [dinin son yurdunu kurtarmak] için toplandı. [Dinin son yurdu] kavramı Mehmet Âkif'in. İstiklâl Marşı şairi 1912'de yayınlanan Süleymaniye Kürsüsünde kitabında şöyle söylüyor:

Müslüman mülkünü her yerde felaketler vurdu...

Bir bu topraklar kalıyor dinimizin son yurdu!

Meclis Reisi Mustafa Kemal Paşa'nın imzasıyla yayınlanan [Büyük Millet Meclisi'nin Memlekete Beyanname]sinde bu kavram şöyle yerini buluyor:

[İzmirini, Adanasını, Urfa ve Maraşını elhasıl vatanın düşman istilasına uğramış kısımlarını müdafaa edenleri, din ve milletlerinin şerefi için kan döken kardaşlarınızı arkadan size vurdurmak isteyen alçakları dinlemeyin ve onları Millet Meclisi'nin kararı üzerine cezalandıracak olanlara yardım edin, ta din son yurdunu kayıp etmesin, ta ki milletimiz köle olmasın.]

Milli Mücadele'de dinî muhtevanın ağırlığını Meclis'in toplanır toplanmaz yayınladığı bildiri ayan beyan ortaya koyuyor. Bu beyannamede, vatan ve milletin kurtuluşu ile birlikte İstanbul'un, işgal altında olan payitahtın, hilafet ve saltanatın da kurtarılacağı belirtiliyor.

Milli Mücadele askeri yönden, Büyük Zafer ve İzmir'in kurtuluşu ile bitmiş sayılır (9 eylül 1922). Savaşı kazandıran fikir ve iman zemini, barışta [mesele] olur. Baş murahhas İsmet Paşa Ankara'ya döndükten sonra, [biz İslâm kaldıkça..] ile başlayan cümleler kurar.

Türkiye Müslüman kaldıkça, rahat bırakılmayacaktır. İstiklâlden emin olamayacaktır.

Çünkü İngiltere ve müttefiklerinin esas düşmanı İslâmdır. Onlar İslâmla mücadele ederken, Türkiye'nin Müslüman kimliği ile var olması imkânsızdır...

Yeni Türkiye Milli Mücadele'nin kabulleri üzerine değil, Lozan'ın kabulleri üzerine kurulmuştur. Bu kabuller, yeni Türkiye'nin ideolojisi olur. 1924'te Anayasa yapılırken, bu kabuller metne açıkça yansıtılmadı. O yüzden Anayasa'nın 2. maddesinde "Türkiye devletinin dini dini islâmdır" denildi. 1928'e kadar Türkiye bir "İslam cumhuriyeti" idi. Bu arada 1924 Anayasasında "Diyanet" teşkilatından söz edilmediğini de hatırlatalım.

1928'de Anayasa değiştirildi, 2. maddedeki ibare çıkarıldı. Yerine bir süre bir şey konulmadı. Gerçi CHP laiklik ilkesini 1927'de kabul etmişti, devlet parti devleti olduğu için devletin de bu ilkeyi kabul ettiğini söyleyebiliriz. Anayasa'ya laiklik ve diğer 5 ilkenin yerleştirilmesi 1937'dedir.

Evet resmen 1937'de laiklik ilkesi Anayasa'ya sokuldu. Hem de nereye? İkinci maddeye, "Türkiye devletinin dini dini islâmdır" ibaresinin yerine.

Kısacası "din" in yerine "ideoloji" konuldu.

Bu Anayasa'da Diyanet yokken mesele değildi. Fakat Anayasa'ya Diyanet konulunca, onun ne yapacağı da tarif edilmek zorunda kalındı. 1960 anayasacıları işi fazla ileri götürmediler ve 154. maddeyi şöyle yazdılar: "Genel idare içinde yer alan Diyanet İşleri Başkanlığı, özel kanununda gösterilen görevleri yerine getirir."

80 Anayasacıları bu kadarıyla tatmin olmadılar ve 136. maddeyi şöyle kaleme aldılar: "Genel idare içinde yer alan Diyanet İşleri Başkanlığı, lâiklik ilkesi doğrultusunda, bütün siyasî görüş ve düşüncülerin dışında kalarak ve milletçe dayanışma ve bütünleşmeyi amaç edinerek, özel kanununda gösterilen görevleri yerine getirir."

Laiklik din karşısında tarafsız kalmak değil mi idi? Din teşkilatını Devlet içine alırsan, laikliği nereye koyacaksın? 1924 Anayasası'nı yapanlar, bunun farkında olmalı ki, Diyaneti Anayasa'da zikretmediler. 1980 anayasacıları ise, Diyaneti laiklik üzerinden tarif ettiler.

Bu ne perhiz, bu ne lahana turşusu!

Patrikhanelere, hahambaşılığa "siz din hizmetlerinizi bizim laikliğimize göre tarif edin" diyebilir misiniz?

Derseniz ne olur? Heybeliada Ruhban okulu gibi bitmez tükenmez bir mesele icad edersiniz!

Başbakan yardımcısı Bekir Bozdağ, Anayasa'daki bu problemlili maddenin yeni metinde yer almayacağını söylemiş.

Doğrusu bu! Şimdi anayasaya dinin yerine laikliğin konulmasını normal sayanlar, buna şiddetle itiraz edecekler.

Onlara söyleyeceğimiz şu: Türkiye için laiklik konjonktürel bir durumdu. Yeni Türkiye'nin yöneticileri o zaman istemeyerek bunu kabullendiler. Artık konjonktür değişti. Dayatmacı laiklikte yolun sonuna gelindi.

Laiklik "din" in üzerinde baskı unsuru olmaktan çıkarılmazsa, anayasa da yeni olmaz!

<https://www.habervaktim.com/> sitesinden 14.02.2020 tarihinde yazdırılmıştır.